

MÉGIS

„Az élet kihívás - fogadd el.”

(Teréz anya)

Veled Uram, de nélküled

Kicsit furcsa a fenti mondat Szt. István szájából az István, a király című rock-operából. Vajon mit akar ezzel mondani a szerző? Talán azt, hogy Istenre akarjuk kényszeríteni a magunk akaratát, az Ő dicsfénye kell, de ne szóljon bele a mi akaratunkba? Ő akarta, hogy király legyek, de ezzel minden jogot átadott, hogy öntörvényű ember legyek? Függetlenül attól, hogy mit akart a szerző ezzel a furcsa mondattal mondani, fel kell tenni magunknak a kérdést: Mi hogyan nézzük sorsunkat? Úgy imádkozzuk-e a Miatyánkot, ahogy Krisztus tanította: Legyen meg a TE AKARATOD, vagy úgy, hogy: legyen meg az én akaratom? Így vetette fel Róbert ferences atya az emberi sors gondolatát első lelkigyakorlatos beszédében.

A nagyhéten van módunkban a szertartások alatt odafigyelni, hogy Krisztus mit mondott. Mikor lehetünk keresztények, vagyis krisztusiak? „Nem amint én akarom, hanem amint Te!” Vajon nem „tervezzük-e túl” magunkat, amikor terveinket szőjük? Vajon első-e az, hogy Isten mit tervezett számomra, első-e az, hogy hivatást, küldetést akarok betölteni? A vendég Atya példákat hozott erre saját közvetlen ismerőse felfogásából. Rendkívül fontos ez a kérdés földi boldogulásunk terén éppen úgy, mint örök üdvösségünk szempontjából. Eljött az Isten országa közéték – mondta Krisztus Urunk! Vajon számomra is eljött? Vajon számunkra is eljött?

„Térjete meg és keressétek Isten országát és az Ő igazságát!”

Béla atya

Mit kell tudni az Allelujáról?

Az ALLELUJA a héberből származik, és szó szerint annyi: Hallelu-Jah = dicsérjétek Jahvét, az Istent. Ám már az Ószövetségben örömköltés lett belőle, s Tóbiás könyvében olvassuk, hogy egykor majd a mennyei Jeruzsálem utcáin fog zengeni. Az első keresztények is ebben az értelemben, az örvendezés, a mennyország, a föltámadás énekeként énekelték. Hozzá tartozik a liturgia őszállományához, hangzik a legrégebbi idők óta, s hangzani fog századokról századokra egészen az idők végéig, hogy majd ott túl a mennyei Jeruzsálemben is vég nélkül zengjen (vö. Jelenések könyve 19,6). A kereszténység első idejében a magánéletben is használták az alleluját: énekelték otthon, szántás-vetés közben, műhelyben, hajósok evezős dalként, katonák csatakiáltásnak. Az alleluja legigazibb helye azonban a liturgiában van. Húsvétkor, mint föltámadási ének, az egész éven át, mint a föltámadás örömeinek, a győzelem reményének éneke. A szentmisében az alleluja előhang az evangéliumhoz: Krisztus érkezését jelentő ünnepi harsona. Csupán a böjt ideje, melyet a bűneinkért vállalt töredelemnek szentelünk, indítja az egyházat arra, hogy az ujjongó öröm e nagyszerű énekét egy időre elhagyja, hogy meghitt barátjától, az allelujától elszakadjon. S viszont húsvét éjszakáján ugyanolyan kitörő örömmel kapjuk vissza a várva-várt dallamot, s mindazt, amit jelent.

(P. Parsch alapján)

Mit jelent a szent Ötvennap?

A Húsvét előtti negyven nap nyomorúságunk és szomorkodásunk időszakát jelképezi. A Húsvét utáni ötven nap, amikor az alleluját zengjük, a majdan bekövetkező öröm, nyugalom, boldogság, örök élet jelképe. Két időszakot jelöl a negyven és az ötven nap: a Krisztus feltámadása előtti és az utána való időt. A szomorúság idejét jelöli a negyven nap: ezt éljük is. Az örök nyugalom, a mennyország idejét jelzi az ötven nap, de ezt még nem éljük, az igazi allelujára még csak vágyódunk. Az Egyházban azért hangzik Isten dicsérete Krisztus feltámadásának ünnepe után, mert az örök alleluját, az örök dicséretet fogjuk zengeni saját feltámadásunk után. E húsvéti napok az örök élet vég nélküli Napját jelentik, a halhatatlan élet helyét és idejét, Isten örök házát!

(Szt. Ágoston)

Gondolatok Mennybemenetel ünnepére

A mi Urunk Jézus Krisztus megdicsőülése a feltámadással és a mennybemenetellel teljes. Feltámadt, hogy a feltámadás példáját adja. A mennybe ment, hogy onnan oltalmazzon minket. A keresztfán függve lefizette váltságdíjunkt, az égben trónolva összegyűjti a megváltottakat. Mikor pedig már minden megváltott embert összegyűjtött, az idők végén nyilvánvalóan jön majd el. Először rejtetten jött, hogy Őt elítélhessék. Másodszor nyilvánvalóan jött, hogy ítélezzék.

(Szt. Ágoston)

A PILLANGÓ

Az Élet hatodik napján, midőn a Teremtő elhatározta, hogy Embert alkot a föld porából, megjelent az Édenben a Gonosz. Jöttére megdermedt és elcsendesült a kert. A szellő abbahagyta játékát a fák levelei közt, a Harangvirág csengése elhalt, a Teknőc páncélja védelmébe húzódott, s még a Nap is tompábban szórta sugarait a földre. Ám a Teremtőt aznap igen lekötötte a munkája, mert az Embert szánta legtökéletesebb alkotásnak, így nem törődhetett a fák alatt lopakodó ellenséggel.

A Gonosz összehúzott szemmel nézte a számára ismeretlen világot. Megmegállt egy állat vagy növény előtt, s néha elismerőleg pillantott a Teremtő felé.

- Szép, igazán szép- dörmögött. - Hanem ha én akarom, egyetlen pillantás alatt ellened fordul a te szép világod! Akkor aztán magad pusztítasz el mindent, amit alkottál!

A Gonosz felnevetett, de csak úgy magában. Hogy a Teremtő ne hallja. Aztán körülnézett, s az egyik almafa törzsén megpillantotta a Hernyót.

- Te jó leszel – húzta vigyorra a száját. Egészen közel lépett a fatörzs magasával küszködő állathoz és megszólította:
- No, téged aztán gyűlöl a Teremtő!

A Hernyó feje gombostűfej nagyságúra kerekedett:

- Gyűlöl? Hiszen Ő alkotott!
- No de milyennek?
- Milyennek?! – kérdezett vissza sértődötten a Hernyó, miközben kedvtelve végignézett magán. – Csillogó zöld ruhát adott nekem, amelyet senki másnak!
- Igen- köszörülte meg a torkát a Gonosz, - de nézz csak a lábadra!
- A lábamra? Nincs is lábam!
- Na látod! Mindenkinek van lába, akit szeret a Teremtő. Nekem is. Ám ha téged megtámad valaki, nem tudsz elmenekülni!

A Hernyó hökkenten pislogott, de aztán elmosolyodott.

- Ó, nekem nincs szükségem futásra. Látod, körülöttem a fán minden zöld és barna, ellenségeim észre sem vesznek itt a zöld ruhámban.
- Itt nem, de próbálj csak lemenni a tengerpart sárga homokjára!

A Hernyó lesütötte a szemét. Gondolkodott, gondolkodott, törte erősen a fejét a válaszon, de semmi nem jutott az eszébe. A Gonosz folytatta:

- Ha igazán szeretne téged a Teremtő, nemhogy lábat, de szárnyat is adott volna. Igazam van?

A Hernyó nem felelt.

- Gyűlöl téged a Teremtő, azért alkotott ilyenek!

Válaszul a fa törzsén apró, csillogó harmatcseppek gördültek alá. A Hernyó könnyei voltak azok.

- Ne sírj, no – szólt tettetett szomorúsággal a Gonosz. – Valaha velem is csúful elbánt a Teremtő, de te ne búsulj. Holnapra kitalálok valamit, amivel megbosszulhatod a rajtad esett sérelmet. A Hernyó hallgatott. A Gonosz vállat vont, aztán megfordult és elment.
- Gondolkodj csak- dörmögött még magában. – Reggel, mikor visszajövök, kész leszel a Teremtő ellen fordulni!

A Nap bevégezte útját az égbolton. Sötétség borult az Édenre. A virágok fázósan összehúzták kelyhüket, a tenger hullámai elcsendesedtek, s az állatok nyugovóra tértek. Csak a Hernyó nem tudott aludni. Fel-felnézett a hunyorgó csillagokra, s gondolatai a tekintetével együtt szálltak az égbolt felé, fel a magasba, a Teremtőhöz.

- Ó, hát tényleg gyűlölsz engem?

Ezt az egy mondatot ismételte szüntelen. Ismételte újra és újra, tízszer, százszor és ezerszer, mígnem aztán elszunnyadt. És akkor álmodni látott. Lejött hozzá az égből a Teremtő. Nem szólt hozzá, nem érintette meg, csak kinyújtotta fölé a kezét és mosolygott. És a Hernyó szíve megnyugodott ettől a mosolytól. Úgy érezte, történik is vele valami, de ebben nem volt biztos. Ő csak a Teremtő mosolyát látta...

A hajnal első sugarával a Gonosz visszatért az Édenkertbe. Már messziről kiáltozott:

- Ébredj, Hernyó! Kitaláltam, hogyan állhatsz bosszút a Teremtőn silány voltodért!

Az almafához érve hunyorogva nézett szét. A Hernyót kereste tekintetével de nem találta. Helyette egy ismeretlen állatot látott. A teste ugyan hasonlított a Hernyóra, de ennek lábai voltak, és ami a fő, szép nagy szárnyai.

- Hol a Hernyó? – kérdezte tőle a Gonosz. Az ismeretlen állat csak ránézett és ennyit mondott:

- Mégis szeret engem a Teremtő!

Ezzel kiterjesztette szárnyait, melyek a szivárvány színeiben ragyogtak, és elrepült. A Gonosz döbbenetesen nézett utána, majd megsemmisülten elhagyta az Édent. És azóta minden hernyó pillangóvá változik egy aranyló hajnalon.

(Kindelmann Győző meséje)

Naptár

- Március 31. **Húsvétvasárnap**
ApCsel 10,34a.37-43; Kol 3,1-4; Jn 20,1-9
- Április 1. **Húsvéthétfő**
ApCsel 2,14.22-32; Mt 28,8-15
- Április 5. **Elsőpéntek**
- Április 7. **Húsvét 2. Vasárnapja**
ApCsel 2,42-47; Pét 1,3-9; Jn 20,19-31
- Április 8. **Urunk megtestesülésének hírüladása / Gyümölcsoltó Boldogasszony ünnepe**
- Április 14. **Húsvét 3. Vasárnapja**
ApCsel 2,14.22-28; Pét 1,17-21; Lk 24,13-35
- Április 21. **Húsvét 4. Vasárnapja**
ApCsel 2,14a.36-41; Pét 2,20b-25; Jn 10,1-10
- Április 28. **Húsvét 5. Vasárnapja**
ApCsel6,1-7; Pét 2,4-9; Jn 14,1-12
- Május 3. **Elsőpéntek**
- Május 5. **Húsvét 6. Vasárnapja**
ApCsel 8,5-8; Pét 3,15-18; Jn 14,15-21
- Május 12. **Urunk mennybemenetele**
ApCsel 1, 1-11;Ef 1,17-23;Mt 28,16-20

Hírek

Miserend:

vasárnap 9 órakor a templomban

szombaton 17 órakor a Máltai Szeretotthonban (elővételezett)

hétköznap: kedden és pénteken 18 órakor a templomban

elsöpénteken 18 órakor a templomban

Március 30-án nagyszombati **szentmise 20 órakor**

Április 8. **Urunk megtestesülésének hírüladása / Gyümölcsoltó Boldogasszony ünnepe**
18⁰⁰ Ünnepi szentmise

Április 9. A kedd esti 18⁰⁰ órás szentmise elmarad.

Április 12. Képviselőtestületi ülés a 18⁰⁰ órás szentmise után.

Április 13. Szentségimádás 9⁰⁰-11⁰⁰

Május 11. Szentségimádás 9⁰⁰-11⁰⁰

Szentségimádás:

Minden hónap második szombatján 9-11 óra között - az épülő templomért is.

Plébániai fogadóórák:

Kedden, csütörtökön, pénteken 9-13 óráig és 16-17.30 óráig az atya mindenkit szívesen fogad. 13-16 óra között az iroda zárva tart.

Egy kirándulás képe

Muszorgszkij talán nem haragudna meg ennyi plágiumért, főleg, hogy az "utánzás" csak a magyar nyelv korlátai között hallható ki. A ködös, őszi hangulatú kép három pátyi család örömét mutatja. Örömét afölött, hogy dacára a "kedvezőtlen időjárási körülményeknek", Makkosmárián át elérték a budaszentlőrinci kolostor romjait, ismerkedve az előttünk járók életének fontos helyszíneivel. Az indulók közül csak szegény Karvázy család hiányzik a képről, lévén náluk "futóműmeghibásodás" történt (Ábel csizmája szétszakadt), s így vissza kellett fordulniuk.

Nehéz elhinni a húsvéti verőfényben, hogy egy hónapja sincs, amikor az utat végigcaplattuk a ködben, sárban, helyenként esőben, s jutalmunk egy "csak ránk váró" étterem, s gyermekeink jókedve volt. Legközelebb a gercsepusztai templomhoz megyünk, - ha esik, ha fúj...

CZZ

A szerkesztéshez és kiadványunk tartalmassá tételéhez minden segítséget és ötletet szívesen fogadunk: a Schönstatti Családmozgalom pátyi családjai közül a Karvázy, Reményi és Schumicky család.

A szerkesztőség kijelölt táborhelye:

Karvázy, Széchenyi u. 6., 343-912